

Bestyreren i Upernivik om at træffe Dispositioner til med Hundeslæder at komme Ekspeditionen til Hjælp, for saa vidt den endnu er ved Kap York, vilde denne Skrivelse først kunne være i Nordgrønland saa sent, at der neppe kunde være Tale om at naa et heldigt Resultat. En stor Vanskelighed ligger ogsaa deri, at det overhovedet neppe vilde være muligt at faa Grønlændere i Upernivik til at paatage sig en saadan Rejse, selv mod høj Betaling. Grønlænderne ville meget nødig forlade de Egne, hvor de færdes til daglig, og selv om de paatage sig noget saadant, ere de meget villige til, saa snart der indtræder større Vanskeligheder, at opgive Sagen og vende tilbage. Man tør derfor ikke have noget Haab om ved Udsendelse af Hundeslæder fra Upernivik at naa et gunstigt Resultat. Den Mulighed, som nærmest ligger for til at komme Mylius-Erichsen til Hjælp, er paa ny at henvende sig til de skotske Hvalfangere, og jeg har til Hensigt ved 3die Behandling at stille Forslag til en Bevilning i denne Retning. Det er paatænkt, at der udloves en Belønning til de skotske Hvalfangere, som i Slutningen af Februar udgaa paa Fangst, og som hvert Aar pleje at komme i Berøring med Eskimoerne ved Kap York. Denne Belønning burde formentlig ordnes saaledes, at der tildeles en Dusør til hver af Kaptajnerne for at faa dem til at holde Udkig efter Ekspeditionen, samt en større Belønning til den, der hjemfører den. Findes Ekspeditionen af en Hvalfanger, vil der dog gaa lang Tid, før man hører fra den, thi der kan neppe være Tale om, at man vil afbryde Hvalfangsten for straks at føre Ekspeditionen til Skotland eller til en grønlandsk Koloni. Ekspeditionen kommer rimeligvis til at foretage en længere Hvalfangertur oppe i Ishavet, maaske til henimod November, Maaned.

Det er altsaa den Plan, som synes at være den eneste mulige — naar der da ikke var Tale om en meget kostbar Undsættelsesekspedition — at man henvender sig til de skotske Hvalfangere og søger ved klingende Mønt — i den Henseende vil jeg tillade mig senere at tale med Finansudvalget — at faa dem fristede til at søge mod Kap York, naar de lægge ud igen.

Der er af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) uden for Betænkningen stillet Forslag om en Bevilning til Fredskongressen. Ja, Indenrigsministeriet er altid meget villigt til at

søge disse Bevillinger til Rigsdagsmænds Deltagelse i Kongresserne, men jeg har været aldeles ukendt med, at en saadan Kongres agtes afholdt i Aar. De have hidtil været afholdte hvert andet Aar, og der foreligger for mig ikke et Ord om, at en Fredskongres vil blive afholdt i Aar, og det er vist ogsaa først i den allersidste Tid, at der er kommet foreløbig Underretning derom. Jeg skal derfor henstille, om det ærede Medlem ikke vilde foretrække, at denne Sag ventede til 3die Behandling; til den Tid vil den sikkert være bedre oplyst, og vi ville have faaet Underretning om, hvorvidt en Fredskongres skal afholdes ogsaa i Aar. Det skal saa til den Tid være mig kært at stille Forslag derom.

Den ærede Ordfører (Zahle) omtalte — det var et Punkt, jeg glemte før, da jeg talte om Grønland — et Rygte, der har været fremme i nogle Blade om Afstaaelse af Grønland. Den ærede Ordfører var selv ganske vis paa, at der ikke laa noget som helst til Grund for dette Rygte, der er telegraferet fra Amerika, men ønskede dog at høre det direkte ogsaa fra Regeringens Side. Jeg kan sige, at Indenrigsministeren har ikke kendt eller hørt den fjerneste Antydning om en saadan Sag eller en saadan Tanke, før Telegrammet en Dag læstes i Bladene, og jeg er i Stand til at oplyse, at ganske det samme gælder for Udenrigsministeren.

K. M. Klausen: Angaaende den ny Staaldamper, der skulde anskaffes til Grønlandsfarten, udtalte den højtærede Minister, at jeg ikke havde nævnt den Kilde, hvoraf jeg har faaet Meddelelse om, at man ansaa det for uheldigt at besejle Grønland med Staaldampskibe. Nej, det har jeg ikke gjort, og det vil jeg heller ikke gøre. Jeg skal meget vel tage mig i Agt for over for den højtærede Minister at nævne nogen som helst af mine Kilder. Jeg har set, hvor uheldigt det kan gaa Mænd, som bringe Oplysninger, saa at jeg ikke mere skal udsætte disse Mænd derfor. Men derimod kan jeg dog henvise til noget andet, som synes at godtgøre Rigtigheden af min Betragtning, og det er den Kendsgerning, at der mellem de Fartøjer, der f. Eks. besejle Kryolitbrudene, og de mange Hvalfangerfartøjer, der sendes op i disse Farvande, ikke er et eneste Staal-skib, men det er lutter Træskibe. Endvidere er det oplyst for mig, at de forskellige Skibe, der have været udrustede af forskellige Ekspeditioner, alle sammen